VOL. 58, No. 20, OCTOBER 15, 1966. 58. ÉVF., 20. SZÁM, 1966. OKTÓBER 15.



Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America — Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: ''De kell, hogy előbb hirdettessék az evangélium minden nép között.'' (Márk 13:10.)

"URAM, IME AKIT TE SZERETSZ, BETEG"

(Jn. 11:3, b.)

Milyen jó és sokat jelentő esemény az, hogy az a történet, amelyből alapigénket vettük: "Uram, íme akit Te szeretsz, beteg", nem Máté, Márk, vagy Lukács evangéliumában van megírva, hanem az a tanítvány örökítette meg, akiről azt olvassuk, hogy egész kivételesen szerette Jézus. Jó ebben látni azt, hogy akik Jézusban kiválasztattak, nincs bennük semmi féltékenység egymás iránt.

Nagyon kedves családi otthon lehetett az, amelynek ez a három személy volt a tagja: Mária, Márta és Lázár. Mi hinni merjük, hogy ők nemcsak akkor voltak Jézussal, amikor látogatásával megtisztelte őket, hanem ott voltak közelében minden Jeruzsálemben és környékén megjelent alkalommal is.

Egy nap hirtelen beteg lett Lázár. Szinte önkívületi állapotban feküdt, égető láz és kibírhatatlan fájdalmak között. Szenvedése nagyon rossz előjeleket mutatott, amiért is a két kétségbeesett nővér fontosnak tartotta, Jézussal tudatni az aggasztó helyzetet, egyik legbizalmasabb barát által ezzel az üzenettel:

"Uram, íme akit te szeretsz, beteg."

Szeretnénk ebből az üzenetből elsőnek kiemelni ezt a három betűből álló szócskát: "íme". Ezzel afeletti csodálkozásukat fejezik ki, hogy lehet beteg az, akit Jézus szeret? Ma is sokan kérdezik ezt: "Hogy lehet beteg az, akit Jézus szeret és viszont az a bizonyos beteg is szereti Jézust?" Talán magad is kérdezted már sokszor beteg testvérem: "Miért kell annyit szenvednem, holott én szeretem Jézust és az övé vagyok?"

Testvérem, vedd figyelembe először is azt, hogy te is csak egy ember vagy itt és semmi más.

Aztán figyelembe kell venni azt is, hogy sok esetben a megpróbáltatás betegség által hajtatik végre rajtunk. Emellett a gondolat mellett, egy terjedelmes könyve tanuskodik a Szentírásnak a Jób neve alatt, amelyben megláthatjuk azt, hogy a szenvedő ember testével, gyermekeivel és vagyonával, szinte labdázott a Sátán. Csak feleségét tartotta meg mellette s talán azt is azzal a gonosz szándékkal, hogy általa bírja istenkáromlásra venni Jóbot — amit meg is kísérelt —, mint Éva Ádámot az Isten parancsának megtörésére. De Jób lelkét Isten tartotta kezében, akit a legnagyobb fájdalmak között is, tiszta szívvel szeretett.

Tedd ezt te is beteg testvérem! Minél nagyobbak fájdalmaid, annál gyakrabban emeld imádat Hozzá és meglásd, meghallgat.

Figyeld csak, hogy biztat téged:

"Hívj engem segítségül a nyomorúság idején és én megszabadítlak téged s te dicsőítetsz engem."

Azt is figyelembe kell venni, hogy nagyon sok keresztyénnek erős akarata, nagyravágyása — ami lelkének kárára volna — csak úgy fokozható le, ha betegséggel látogatja meg az Úr. Vajon Pál apostol megmaradt volna-e annak, aki volt, ha oldalából kivette volna Isten azt a titokzatos tüskét s nem lett volna oly fizikai állapotban, hogy Lukács, az általa "szerelmes orvos"-nak nevezett barát és testvér nem lett volna szüntelen vele?

Aztán fel kell hívjuk a figyelmet arra is, hogy amikor Krisztus a velünk kötött kegyelmi szövetséget megszövegezte és vérével aláírva átadta, nem írt abba egy paragrafust, amely arról biztosítana, hogy: fejfájás, tüdővész, reuma, gyomorfekély, rák, stb. soha nem fog megtámadni.

Egy igazán megtért keresztyén nem azért lett követője Jézusnak, hogy kivételesen jó dolga legyen ebben az életben hogy csapástól, és betegségtől mentve legyen, hanem hogy a halál után abba az országba szálljon fel lelke, amely ország örök. Királya Isten, akinek jobbján ül Jézus és körülötte minden él és a belőle kisugárzó fényben fürdik. Fájdalom, betegség, kórház, halál, koporsó és temető ismeretlen.

Ezeket komolyan véve testvéreim, nem baj az, ha valamikor betegek vagyunk. Krisztus maga a betegség ismerője és a fájdalom embere volt. Fontos csak az, hogy betegségünk ideje alkalmával, ezekkel a szavakkal kezdhessék az értünk elmondandó imáikat szeretteink:

"Uram, íme akit te szeretsz, beteg."

Jézus nem hagyja figyelmen kívül a hozzá szívből felemelt imát. Ő, aki meghallgatta Lázár betegsége hírének vivőjét, meghallgat minket is.

Sokan kiálthatunk hozzá így:

"Én Istenem! Ne vigy el engem az én napjaimnak felén! (Zsol. 102:25, a)

"Uram, hallgasd meg az én szómat: legyenek füleid figyelmetesek könyörgő szavamra!" (Zsol. 130:2.)

(Folytatás a 4. oldalon)

A SZERKESZTŐ ROVATA

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS ÉS BIZONYSÁGTEVÉS

Kedves Testvéreim!

Mivel ismét írógép elé ülhetek, hogy szövetségünk nagyon értékes kincsét, az "Evangéliumi Hírnök"-öt írjam, javítsam és nyomda alá készítsem, mint annak hivatalos szerkesztője, úgy érzem, hogy mindjárt az első számban meg kell írjam azt, amit az alábbiakban mindenki olvashat:

Nem százaknak, hanem ezreknek tartozom köszönettel azért, mert egy kedves imatárgyként vették nevemet ajkukra és megmaradásomért formálisan ostromolták mennyei Atyánkat és meghallgattattak.

Betegségem nem jött hirtelen. Már a torontói táborban gyógyszereket adott Dr. Kovács Vilmos testvérem fájdalmaim csillapítására.

A konvenció ideje alatt, állandóan gyógyszereket szedtem és így is egy délutánt kénytelen voltam ágyban tölteni itthon.

Hihetetlen gyorsasággal terjedt el betegségem híre. Torontóból, New Yorkból, Daytonból, Campbellből, és Washingtonból hívták fel aggódó feleségemet és tudatták vele, hogy gyülekezetek imádkoztak értem. Egy este 11 órakor hívta fel Dr. Koncz Emil testvér és tudatta vele, hogy akkor este a detroiti baptista prédikátori kar — mintegy 200 személy — imádkozott értem.

Amint később megtudtam, az itteni pünkösdista egyházban voltak olyanok, akik azon a napon, amelyen az első kényes műtétet végezték rajtam, bőjtöléssel imádkoztak értem. Gyülekezetünk tagjai zokogva álltak térdeiken Isten előtt. Jucika leányom azt írta:

"Arra kértem Istent, inkább gyermekeim közül vigyen el egyet apuka helyett..."

Ezt természetesen nem hagytam szó nélkül, ha mindjárt nagyon meghatott is, amire ezt felelte zokogva telefonon keresztül:

"Apuka! Ha ezek közül akármelyik meghalna, még ártatlan és mennybe megy. De ha apuka meghal, nekem apukám nem lesz többet. A férjem is nagyon szereti apukát s a közelmúltban, amikor édesapja meghalt, azt mondta; most már csak egy apukám van."

Most arra kérem Istent, ha engem megtartott is, de tartsa meg azért aranyos kis unokáimat is.

Arról nem is beszélek, hogy kedves feleségem min ment keresztül a kritikus napokban. Nappal mellettem volt, éjjel pedig harcolt Istennel, mint Jákób a Jakub révénél, csak azzal a különbséggel, hogy a Jákób harca csak egy éjszaka tartott, a feleségemé pedig napokon és éjszakákon keresztül és ezek ellenére, egy vasárnap kivételével — amikor Vér testvér volt kedves eljönni a teljes istentiszteleti szolgálatra és az úrvacsora kiosztására —, ő végezte helyettem a szószéki szolgálatot úgy délelőtt, mint este és tanította a vasárnapi iskola felnőtt osztályát is.

De ezeket nem sorolom tovább. Ez már mind a múlté és csak az tartozik hozzá, hogy megköszönjem kedves testvéreimnek, egyenként és gyülekezetenként is, hogy imádkoztak értem. Leveleket és lapokat küldtek, melyek által vigasztaltak, kitartásra kértek és biztosítottak bennünket imaáltali támogatásukról.

Külön kell kiemeljem Vér testvért, a már említett szolgálat tevéséért. Aztán pedig Dr. Udvarnoki testvért, aki kérelmemre azonnal átvette a lap összeállítását és nyomda alá helyezését és amikor a díjazást említettem, azt a választ kaptam, hogy szeretetből és készséggel tette. Még most is azt írta: ha talán fizikai felépülésemre káros volna, küldjem hozzá az anyagot és segít tovább.

Nagyon hálásan köszönöm, kedves Udvarnoki Testvér!

Most hadd nyugtassam meg kedves testvéreimet először is arról, hogy betegségem mivoltának teljes tudatában voltam. Nem is lennék Molnár Antal, ha előttem kendőzni lehetne azt, ami engem érdekel. Talán csak valameddig.

Ennek tudata engem nem rendített meg. Hiszen oda mentem volna, ahová hívom az embereket már több, mint 35 esztendeje és ha én most féltem volna oda menni, nem volna lelki erőm többet a szószékre menni.

Két kényes műtét és 23 napi kórházi kezelés után — mivel vasárnap délelőtt jöttem ki a kórházból, mindjárt a gyülekezetbe mentem, hogy testvéreimmel együtt adjak hálát Istennek az Ő csodálatos gyógyításáért. Atyám felettébb volt kegyelmes hozzám és figyelembe vette az értem felemelt imákat, amit legjobban az bizonyít, hogy fájdalmam nincs annak ellenére, hogy orvosom erre számított, mert megvétette a fájdalom elleni oltásokat, amelyekből egy cseppet sem használtam az elmúlt két hét alatt.

Magam nemcsak jól, de meggyógyultnak is érzem, amiért áldom mennyei Atyámat és köszönetet mondok ismét, értem imádkozó testvéreimnek abban a teljes reményben, hogy még soká dolgozunk együtt és alkalmam lesz arra is, hogy személyesen is köszönetet mondjak többeknek.

Az itt leírottakat ne vegye tőlem senki úgy, mintha dicsekednék. Ebben az az egyetlen cél vezetett, rámutatni arra, hogy Isten az, Aki volt a múltban és segít ott, ahol emberek feladnak minden reményt.

Molnár Antal

◈ ◈

SZÁSZ JÁNOS

testvérünk, az irodalmi ügy pénztárosa súlyos műtéten esett át szeptember 7-én. Hála az Úrnak már jobban van és otthon lábadozik. Szeretettel kérjük azokat, akik Szász testvértől levelet, vagy értesítést várnak, hogy legyenek türelemmel. Az egészség javulásával küldeni fogja a válaszokat. Örülünk, hogy Szász testvérünket átsegítette az Úr a nehéz betegségen.

◈ ◈

Nők rovata

Női konf. elnöke: Bányai Sándorné
Alelnök: Németh Lajosné
Pénztáros: Mrs. Elizabeth Haydn

Rovatvezető: Szerencsy Mária, 105 Demott Lane, Somerset, N. J.

A REFORMÁCIÓ ÜNNEPÉRE

Készül a világ népe október 31-ére. Több mint négyszáz évvel ezelőtt szegezte ki Dr. Luther Márton a wittenbergi vártemplom ajtajára a 95 tételt. Ezzel a kiszögezett 95 tétellel kezdődött meg a reformáció és az egyházi életben egy új korszak.

IV. Frigyes Vilmos 1846-ban — Luther halálának évfordulóján — új bronz-ajtót adományozott a bevésett 95 tétellel, a már műemlékké vált vártemplomnak.

Olvasom... előttem áll *az első tétel:*

"Amikor a mi Urunk és Mesterünk, Jézus Krisztus azt mondotta: Térjetek meg! Azt akarta, hogy a hivők egész élete megtérés legyen..."

Vajon évszázadok távlatából ez az első tétel alkalmazása, nem hozna-e a mi hivő lelki közösségeinkben is újabb lelki-reformációt, lelki megújhodást? Isten Szentlelkének vezetése mellett látta meg Luther Márton az üdvösségre vezető egyetlen utat: *Térjetek meg!* Ezzel kezdi 95 tételét.

Ismerte a Szentírást, 1508—1512-ig a wittenbergi egyetemen a Szentírás tanára volt.

A Worms-i vallástétel után — amikor kimondták reá az átkot — hazafelé tartva, a választófejedelem elfogatta és Wartburg várába került fogságba.

Itt a fogság csöndjében sem volt tétlen, hanem megkezdte az Újszövetségnek anyanyelvére való lefordítását. Hű munkatársainak egyike Melanchton Fülöp volt, akit a theológiai fakultás "Szentírás magistere" címmel tüntetett ki s életrajzírói így emlékeznek meg róla: "...mióta egy görög újtestamentumot kapott ajándékul, azóta Isten igéje volt lelkének mindennapi tápláléka s lábainak szövétneke. Isten igéje által, igazi istenfélő emberré lett..." Ilyen volt Luther munkatársainak egyike, akivel együtt dolgozva, közös munkájuk nyomán 1522-ben 5000 példányban került ki az Újszövetség a nyomdából s alig két-három hónap alatt elfogyott — bár abban az időben — másfél arany volt az ára. Az ezt követő időtől, 1546-tól — Luther halálától — 1922-ig 253 kiadás látott napvilágot, a Bibliából.

A Biblia-fordítás igen gondos, körültekintő munkával készült el, mely munkáról Luther egyik levelében így nyilatkozik: "Jób könyvét aképpen fordítjuk, hogy — magister Melanchton, Aurogallus és én — némelykor négy nap alatt alig három sort vagyunk képesek elvégezni..."

A Biblia-fordítás elkészült s a ma élő theológiai szakemberek egyike így emlékezik meg a fordításról: "Meglátszik rajta, hogy elejétől fogva végigimádkozva és az Isten Szentlelkétől vezettetve készült."

Abraham Lincoln, az U.S.A egykori elnöke így emlékezik meg a Bibliáról: "Hiszem, hogy a Biblia a legtökéletesebb ajándék, melyet Isten valaha is adott az emberi nemzetségnek. Minden áldását e könyv által közli velünk az Isten."

Most, az emlékezés perceiben sem szabad egy igen fontos és döntő tényezőről elfeledkeznünk, hogy *nem a*

(Folyt. a 6. oldalon)

LUKÁCS LÁSZLÓ

Július hó 26-án hívta haza az Úr Lukács László testvérünket 83 éves korában. Lukács testvérünk 49 évig volt a Trenton, N.J.-i magyar baptista gyülekezet tagja. A magyar gyülekezet megszűntével a helybeli angol baptista gyülekezethez csatlakozott.

Lukács testvért és k. nejét öt gyermekkel ajándékozta meg az Úr. A jó magyar és hivő szív Lukács testvérben mindvégig ugyanaz maradt, még az angol gyülekezethez való tartozás után is. Haláláig fájlalta és siratta a magyar gyülekezet feloszlását. Ez a fájdalom azonban nem jelentette azt, hogy az új közösséget nem szerette. A hivő ember természete olyan, hogy amint egyik helyen hűséges, ugyanolyan a másik helyen is.

A Lukács testvér eltávozását jelentő levélben áll egy igen szép és megörökítésre méltó mondat: Neki igen kedves volt az Evangéliumi Hírnök s sokat imádkozott a szent munkáért és a lelkipásztorokért. *A fenti mondat olvasása nyomán érezzük, hogy Lukács testvér eltávozása nemcsak az özvegy és a gyermekek vesztesége, hanem az amerikai magyar baptista misszióé is.*

Az Úr vigasztalása legyen a megsebzett szívű családdal.

A vén antikvárius

A Szajna-parti könyvesbolt-soron
Ahol olcsón mérik a tudományt,
Kapu alján csöndes egyedül
Öregember kínálja könyveit.

Fiatalon került ő még ide.
Dér szállt azóta hosszú fürtire.
Az évek tüntén minden változott,
Palotasor emelkedik ma ott.
Ám köztük ő a réginek maradt,
Kopott emlék az új kapu alatt.

Kavarg körötte az embertömeg.
Ő mind nem látja,
mind nem érti meg.
A csillogás, a fény, a pompa-ár
Bűvös körébe őt nem vonja már.
Ül könyvei közt sok-sok éven át
S nem árul mást, mint csak a Bibliát!

Tudásvágytól égve egykoron,
Amíg köröttem folyt új Babilon,
Ott jártam én. A bolt elé kiállt
S így szólt: vegyek egy ócska Bibliát.

Jó ember, tudd meg, fordult a világ.
Regényt olvasnak ma, nem Bibliát!
S te nekem mégis azt kínálgatod?
Legyen tehát meg az akaratod!

Kicsiny szobámban üldögélek itt
És forgatom az Írás lapjait,
És a szívembe csöndes béke száll.
Csapzott lelkem itt enyhülést talál.

Óh áldott légy, te ócska Biblia!
Megenyhült benned az újkor fia.
És áldva legyen az az öreg ott
A Szajna-parton, aki eladott.

Róna Béla

Felhívás a hálaadásra

"Mindenben adjatok hálát."
(Thess. 5—18.)

Hálaadó ünnep örömöt és áldást jelent részemre minden alkalommal. Az évnek egyik legszebb ünnepe ez nekem. Nálunk az a szép szokás az imaházban, hogy ezen a szép napon két terített asztal van. Mindkét asztal szimbóluma figyelmünket a hálaadásra tereli.

Az egyik asztal az Úrnak szent vacsorájára emlékeztet bennünket, arra, hogy adjunk hálát a mi Istenünknek azokért a javakért, melyek a mi lelkünk táplálására szolgálnak. Adjunk hálát az Úrnak jóságáért, kegyelméért és az Ő szent Fiáért az Úr Jézusért, Aki lejött hozzánk, bűnösökhöz, hogy üdvözítsen bennünket.

A második asztal különféle szép terményekkel, gyümölccsel van díszítve; mely hálaadásra emlékeztet bennünket azokért a dolgokért, melyeket a jó Isten bőségesen megadott a mi testünk táplálására.

Ha visszagondolunk arra a szép időre, melyet a magyar földeken, mezőkön eltöltöttünk, eszünkbe jut a szántás, vetés, aratásnak ideje, melyet a jó Isten kezéből mintegy áldást örömmel és hálaadással vettünk. Eszünkbe jut az az idő, mely ma romantikusnak hangzik —, hogy a földműves kaszával aratott, a lovas szekérrel magasra rakott gabonakévéket hordott össze. A szép formásra rakott gabonaasztagok már messziről feltűntek, türelmesen várták a cséplőgépet, hogy kicsépelje és zsákba eressze a várva-várt értékes gabonát. Mindezek a felsorolt dolgok sok nehéz verejtékes, fáradságos munkába kerültek, mire a földműves élvezhette munkájának gyümölcsét.

A városban élő embernek nem szabad megfeledkezni azokról, akik még ma is nehéz körülmények között dolgoznak azért, hogy nekünk asztalunkra szállíthassák azokat a dolgokat, melyek a mi életfenntartásunkra szükségesek. Vannak sokan a városi emberek között, akik nem ismerik a földnek terményeit, nem tudják megkülönböztetni a gabonafajtákat, kalászokat, stb. — de a különféle gyártmányú, sokféle autó-típusokat már messziről felismerik

A régi és a mostani ember gondolatvilágát megértéssel kell fogadni. Az említett romantikusan hangzó, egyszerű módon készülő gazdasági munkát a mai időkben a technikailag előállított gépek vették át. Ezáltal ez a munka más jellegű lett. Ma ha olvasunk a mezőgazdaságról, aratásról, betakarításról és cséplésről alig esik szó. Ma teljesítményről, produkcióról beszélnek az emberek. — Valahogy úgy kell ezt a két felfogás, gondolkozást összehozni, — hogy a régebbi földművelési műveletben elért eredményt az emberek Isten kezéből mint egy áldást, hálás szívvel vették. Amit produkciónak vagy teljesítménynek nevezünk, ez úgy tűnik és úgy hangzik, mint amit munkánk ál-

(Folyt. a 8. oldalon)

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK
GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly

OFFICE OF PUBLICATION
Hungarian Baptist Union of America
2844 East 130th St., Cleveland, O. 44120

Editor — Szerkesztő:
Rev. ANTON MOLNÁR
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park, Mich. 48146

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio.

Subscription fee: $3.00 per year

Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:
Mr. John Szász
1619 Edward Avenue N. E.
Canton, Ohio 44705

Printed by
CLASSIC PRINTING CORPORATION
9029 Lorain Ave., Cleveland, O., 44102

URAM, ÍME AKIT TE SZERETSZ, BETEG

(Folyt. az 1. oldalról)

"Uram, hívlak Téged, siess énhozzám... Mint jó illatú füst jusson elődbe imádságom..." "Nyújtsad le kezeidet a magasból; ragadj ki és ments meg engem a nagy vizekből... (Zol. 144:7.)

Ilyen és hasonló kiáltások után tapasztalta a zsoltáros, hogy: "Közel van az Úr minden Őt hívóhoz; mindenkihez, aki hűséggel hívja. Beteljesíti az Őt félőknek kívánságát; kiáltásukat meghallgatja és megsegíti őket." (Zsol. 145:18, 19.)

De hadd emeljük ki azt is, hogy ezzel nem azt állítjuk, hogy orvosok segítségét nem kell igénybe venni. De igen. Nekik Isten adta a tudományt azért, hogy a bűnös testben élő emberek szenvedésein segítsenek. El is ismeri minden komolyan gondolkozó orvos, hogy csakis ott tudnak segíteni, ahol Isten még életet ígért.

Ez nem is lehet másképp, mert egy imádkozó tábor és egy teljhatalmú Krisztus állnak egymással szemben állandóan. Az imádkozó kisebb vagy nagyobb csoport, mindig talál okot arra, hogy a legnagyobb betegnek is meggyógyulását kérje Istentől, Aki igen, meg is hallgatja a kérést egész addig, amig Jézus azt nem mondja: Atyám, akarom, hogy akit nekem adtál, legyen itt, ahol én vagyok!

Ez a Krisztusi akarat áthúz minden emberi könyörgést és megsemmisít minden emberi kívánságot. De nem is jelent veszteséget azoknál, akik igy kezdtek imádkozni szeretett betegükért:

"Uram, íme akit te szeretsz, beteg."

Testvérem, hadd zárjam szavaimat ezzel a kérdéssel: Szeret-e Jézus téged is? Ha talán éppen most beteg vagy és erről nem vagy meggyőződve, nem tudnak érted igy kiáltani hozzá: "Uram, íme akit te szeretsz, beteg."

Ha mégis ezt megtennék, arra Ő csak ezt felelheti: soha nem ismertem őt, mert keresztemnek mindig hátat fordított. Ha nem szeret téged Jézus, akkor hiányzik életedből az a fényes csillag, amely halálod sötét éjszakáját megvilágítaná.

Kérlek, fogadd Őt a szívedbe azonnal, mert talán holnap megbetegszel halálosan és szeretteid — ha mindjárt könnyezve is —, de mégis boldogan mondhatják Jézusnak:

'Uram, íme aki téged szeret, beteg."

S ha Ő mégis haza akar téged vinni, örömmel mondod — szinte utolsó szavakként:

"Krisztus az én életem,
Halálom nyereség,
Tied vagyok örömben.
Megyek Uram feléd."

Molnár Antal

A sírok megnyílnak..."

(Emléklevél testvérhúgaimhoz és testi-lelki atyámfiaihoz)

"Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedüli igaz Istent és akit elküldtél, a Jézus Krisztust." *(János 17:3.)*

"Ímé titkot mondok néktek: Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltozunk. Nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra, mert trombita fog szólni és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban és mi elváltozunk. Mert szükség, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot öltsön magára, és a halandó test halhatatlanságot öltsön magára. Ekkor teljesül be ez az ige; mely meg vagyon írva: Elnyeletett a halál — diadalra!" *(Kor. 15:51—56.* és *Hoseás 13:13—14.* és *Ésaiás 25:8.)*

Bizony, bizony, mondom nektek, hogy eljő az idő és az most vagyon, mikor a halottak hallják az Isten Fiának szavát, és akik hallják, élnek. És kijőnek, akik jót cselekedtek az élet feltámadására; akik pedig a gonoszt müvelték, a kárhozat feltámadására." *(János 5:25—29.)*

Akik az Írásokat a Szentszellem világosságában ismerik, tudják, hogy elérkeztünk és benne élünk az utolsó ítélet idejében!

Aki ezt nem hiszi, és nem bizonyos efelől, az ne olvassa tovább e levelet, mert úgysem veszi annak semmi hasznát.

Az Írások bizonyságtétele szerint benne vagyunk abban az időben, melyet az ég legmagasabb pontján, a mindenki által látható ég közepén repülő angyal örömüzenetként hirdetett ki:

"Féljétek az Istent és Neki adjatok dicsőséget,: mert eljött az Ő ítéletének órája! *(Jel. 16:6.)*

János apostol, a Pátmos szigetre történt száműzetése idején kapta Jézus Krisztustól kijelentéseit, azokat a titkokat (végzéseket), amelyeket hallott az Atyától, amiknek meg kellett történniük az Ő földönjárásától az Ő második eljöveteléig. Ezek között van az Isten népéről szóló két kijelentés (a hét gyülekezet és a 'hét pecsét' című kijelentések, továbbá a világ sorsáról szóló "Hét trombitaszó" és "hét csapás"-ról szóló — képes beszédben adott — kijelentés).

Mivel ezek az egész világon már hirdetve lettek, nem szükséges ezekről itt bővebben szólni. Csak a rendkívül fontos utolsó trombitaszó megértése végett említettük. A hetedik trombitaszó jelentését így diktálta leírásra Jézus Krisztus kijelentése:

"A hetedik angyal is trombitála és nagy szózatok lőnek a mennyben, melyek ezt mondják vala:

E világnak országai a mi Urunké és az Ő Krisztusáé lettek, Aki örökkön-örökké uralkodik!"

És megharagudtak a pogányok és eljött a Te haragod és a halottak ideje, hogy megítéltessenek és jutalmat adj a Te szolgáidnak, a prófétáknak és a szenteknek és akik a Te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak és elpusztítsd azokat, akik a földet pusztítják" *(Jel. 11:15—18-ig)*. A hetedik az utolsó is, mint a hét napjainál.

Tudnunk kell itt azt is, hogy a jelképes vagy példázatos szavaknál az a fontos, amit az illető azokkal akar megértetni velünk, tudniillik azokkal, akiknek ez az értelem megadatott. Ő kevés beszéddel csak azoknak szólt, akik azt megbecsülték és megértették. *(Máté 13:34. 9—2.)*

A titkok az Úréi, de a kijelentett dolgok a mieink, hogy megértve teljesítsük azokat, még fiaink is, hiszen a teljes Írás Istentől adatott. *(2. Tim. 3:16—17.)*

Minden képes (példázatos) beszédnél első teendő, hogy értsük a benne használt szavak jelentését. Csak akkor remélhetjük, hogy valamiképpen megértjük a példázat igazi értelmét. Például:

"Ímé, *titkot* mondok néktek", azaz előttetek eddig ismeretlen igazságot.

Az *alvás* szót az úr szívesen használta a *halál* szó helyett, különösen ha barátairól (Lázár) volt szó. Ezt a mi kishitű szívünk felébresztése miatt tette, tudni kell, hogy megigazult ember esetében az alvás fogalma a helyes, hiszen elalvása *előtt már átment a halálból az életre!* Még a hitetlen esetében is magyarázatra szorul a halál szó, mert az Isten végzése az, hogy a gonoszoknak is fel kell támadniuk, mielőtt részük a halál (itt második halál) bekövetkezik, a tovább nem létezés, megszűnés, megsemmisülés.

Elváltozás. Aki Istent és végzéseit megismerte, annak nem kellene ezt a szót megmagyarázni. Mert tudja, hogy a bűn zsoldja (megfizetése) a halál. Aki tehát az életet akarja, *annak meg kell szűnni a bűntől! Más emberré kell lennie.* Teljesen megváltozni, hiszen csak akkor lett *más* emberré. *(1. Péter 4:1;. Róm. 6:1—4).*

Ezt a Szentírás így mondja el pontról-pontra:

"Kérlek azért titeket atyámfiai, az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos istentiszteleteteket.

És ne szabjátok magatokat a világhoz, hanem *változzatok el* a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata!" *(Róma 12:1—2.)*

(Az eredeti görög szöveg tömör értelme: *"változtassátok meg eszetek járását"*, ugyanis a gyakorlat azt mutatja, hogy szívesen megtér valaki, ha nem kell megváltoztatni teljesen az esze járását, megszokottságát.)

Itt van a titka annak is, hogy miért oly nagy a "jó keresztyének" száma, annak ellenére, hogy nem változtak meg észjárásukban, világhoz szabottság tekintetében.

De annak a titka is itt van, hogy miért vannak oly kevesen, akik a szoros kapun valóban átmentek már az *életre.*

"...és mi elváltozunk..." Ha az ember nem születik újjá (azaz nem lett *más* emberré), semmiképpen nem mehet be az Isten országába. Mert ami született testtől, test az. Ami született Szellemtől —, szellem az. Test és vér nem örökli Isten országát.

"Bizony, bizony mondom néked, amit tudunk, azt mondjuk, de a mi bizonyságtételünket el nem fogadjátok. *(János 3:13—11.)*

Sokan tudják, de kevesen értik az Isten háromságát. Az ember három világáról is vajmi kevés az ismeret, hogy vagy a test, vagy a lélek, vagy a szellem vezetése, uralma alatt áll.

(Folyt. a 6. oldalon)

A sírok megnyílnak..."

(Folyt. az 5. oldalról)

A köztudatban pedig teljes a zűrzavar a lélek és szellem fogalmak között, mert a szellemet, annak igazi fogalmát nem ismerik, holott ez az ismeret az örökélet titkának megismerése.

Az Isten Szellem és akiket Isten Szelleme vezet, azok Isten fiai. A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg Őt.

"Mert akarom, hogy tudtotokra legyen, hogy milyen nagy tusakodásom van tiértetek és azokért, akik Laodiceában vannak és mindazokért, akik nem láttak engem személy szerint e testben. Hogy vígasztalást vegyen az ő szívük egybeköttetvén szeretetben és hogy eljussanak az értelem meggyőződésének teljes gazdagságára, az Isten és az Atya és a Krisztus ama *titkának megismerésére*, amelyben van a bölcsességnek és ismeretnek minden kincse elrejtve. Tudniillik *ama titkot, mely el vala rejtve* ősidők óta és nemzetségek óta most pedig megjelentetett az Ő szentjeinek, akikkel az Isten meg akarta ismertetni azt, hogy milyen nagy a pogányok között eme titok dicsőségének gazdagsága, az tudniillik, hogy a Krisztus tibennetek van, a dicsőségnek ama reménysége, akit mi prédikálunk, intvén minden embert és tanítván minden embert minden bölcsességgel, hogy minden embert tökéletesnek állassunk elő a Krisztus Jézusban." *(Kol. 1:26—28.; 2:1—3.)*

Minden vitán felül áll ez: "Élek, de többé nem én, hanem él bennem a Krisztus!"

Isten végzése, hogy e titoknak a megértése csak az utolsó napokban lett nyilvánvaló az Ő szentjeinek.

Azért nem okolhatjuk a magyar bibliafordítókat azért, hogy az ő idejükben még a lélek és szellem fogalmával nem voltak tisztában és így nincs pontosan különválasztva. Az eredetiben pedig meg van különböztetve az. A testi ember test-ből és lélekből áll, de akik befogadták magukba Őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek! *(János 1:12.)* Tehát a Szentszellem vezetése alatt álló *más* emberré lettek, nem elméletben, képzelgésben, hanem a gyakorlati életben.

Hogy miképpen megy végbe ez a titok az emberben, a legegyszerűbben a tyúktojásban érthetjük meg:

Pedig ezt a hatalmas csodát, hogy miképpen lehet a testi embernek teljesen *más* emberré, tehát szellemi vezetés alatt álló (újjászületetté) lenni, az Írás igen világosan megtanítja: "Akiket Isten szelleme vezet, azok Isten fiai."

A vándormadarak tudják, hogy mikor kell útrakelniök. Ilyenkor nem kezdenek fészekrakáshoz és fiókák költéséhez; de az én népem nem tudja az Úrnak ítéletét.

A tyúk is tudja, hogy ha tojáson ül, kitartóan és béketűrőn, abból a tojásból egyszer csak "nagy hirtelen" egészen más lény lesz.

Honnan tudják a madarak azt, amit a nagy értelemmel dicsekvő ember, sőt Isten népe nem tud?!

Mert a madarak — még az ökrök és szamarak is — betartják a részükre Istentől alkotott törvényt, de az Ő népe nem ismeri azokat... Figyelembe se veszi... Hogyan volna lehetséges tehát *más* emberré lennie?

A tyúk 3x7 napig ül a tojáson és nem történik a hosszú idő alatt semmi elváltozás a felületesnek. A 21 nap elteltével azonban "nagy hirtelen", szinte szempillantás alatt előbújik a tojásból az élet egy egészen más lényben, mert egészen más, mint a tojás volt. Nem tojás többé, hanem élő, csipogó kis jószág, csirke.

Nagy tudatlanság volna azonban azt vélni, hogy a hosszú három hét alatt nem történt semmi változás a tojásban. Ezt még a tyúk is tudja, hogy ez nem igaz! Azért forgatja gondosan a maga idejében a tojásokat.

Hogy a "nagy hirtelen" egy szempillantás alatt, az utolsó trombitaszóra *más* emberré elváltozás végbemehessen, arra szükséges volt a hosszú, lassú, de biztos elváltozási idő, mert a törvénye megszabta a minden egyes napra kiszabott elváltozást.

Amely tojásban ez a 21-szer 24 órára megszabott elosztott elváltozás fokról-fokra végbe nem ment, az a 'hirtelen elváltozás" pillanatában, de 21 évig sőt örök időkre záptojás marad! Abból hiába remélne bárki is "nagy hirtelen" *más* emberré, vagy mennyei lénnyé való elváltozást!

NYIL.

A REFORMÁCIÓ ÜNNEPÉRE

(Folyt. a 3. oldalról)

reformáció szülte a Bibliát, hanem a Biblia, az Ige szülte a reformációt.

Az Ige ma is élő, az Ige ma is hatalom, az Ige által sokan jutottak megtéréshez.

Testvérem, szeresd, imádkozva olvasd, hogy az a mi egész hivő életünk az Írással megegyező, Krisztus felé mutató fény lehessen.

E világ Ura, gyúljon bosszúra:
Nincs ereje már,
Reá ítélet vár,
Az Ige porba dönti.

Az Ige kőszálként megáll
Megszégyenül, ki bántja:
Velünk az Úr táborba száll,
Szentlelkét ránk bocsátja.
Kincsünk, életünk,
Nőnk és gyermekünk,
Mind elvehetik.
Mit ér ez ő nekik:
Mienk a menny örökre.

(Luther M.)

Öreg Biblia

Míg élt, betűzött reggel-este
erőt, vigaszt bennem keresve.
A kis szobára boldog csend ült...
Könnye sárgult, lapomra perdült.
Mindig a menny felé vezettem
s úgy szerettük egymást mi ketten.

Azután elment. Örököltek engem,
a régi, kopott könyvet.
Az új örökös magatelten
nézett körül a házon-kerten
s mit nem ítélt elég becsesnek,
eladogatta ószeresnek.
Egy darabig megtűrt. Én vártam.
Erő volt lapjaimba zártan,
élet, vigasztalás, békesség...
Múltak a nappalok, az esték...
de nem nyitott ki... nem kellettem...
ott porosodtam elfeledten.

Most eladott az ószeresnek.
Kik öreg Bibliát keresnek,
talán belépnek ma, vagy holnap
s szomjú szívvel megvásárolnak.
Aztán olvasnak reggel-este
erőt, vigaszt bennem keresve.
A könnyük lapjaimra perdül,
s kis otthonukra boldog csend ül.

Afrikából származhat valami jó?

Az amerikai déli baptisták nagy súlyt helyeznek a külföldi misszióra. Több mint 1200 misszionáriusuk működik 62 államban. A misszionáriusok számát fel fogják emelni néhány éven belül ötezerre. Hogy a gyülekezetek érdeklődését a külmisszió iránt növeljék és fenntartsák, városonként és helyenként egyhetes misszió-tanfolyamokat rendeznek. (School of Missions.)

Ilyen tanfolyamokon hét alkalommal, vasárnap reggel és este, valamint hétfőtől péntekig minden este tartanak előadást meghívott vendégszónokok. Az előadók vagy misszionáriusok, vagy pedig a misszió valamelyik ágával ismerős egyének 20-25 gyülekezet vállalja 20-25 szónok meghívását s minden gyülekezetben minden alkalommal más és más előadó szolgál. Érthető, hogy amikor a gyülekezet hét alkalommal hét különböző misszió-mezőről kap felvilágosítást, akkor úgy az ismeret, mint az érdeklődés, valamint a missziói lelkesedés nő.

A tél folyamán (1966/67) feleségemmel együtt öt ilyen egyhetes előadás-sorozatra kaptunk meghívást. Feleségem a magyar, román és nigériai misszióról, én pedig a vasfüggöny mögötti vallásos életről beszélek. Szeptember végén North Carolina déli részén levő egyik nagyobb városban voltunk. Minden este más-más gyülekezetet láttunk, sok misszionáriussal találkoztunk; új szokásokat és gyülekezeti rendszereket is mertünk meg. Mi többet tanulhattunk, mint amennyit tanítottunk. Igen áldásos és tanulságos volt a többszöri együttes ebéd a többi missziói előadóval. Ilyen alkalmakkor cseréltük ki tapasztalatainkat, s hallhattunk érdekes és tanulságos megfigyeléseket és a missziói mezőkről jövő történeteket.

Magyar testvéreinket érdekelni fogja az az érdekes eset, amit egy afrikai misszionáriustól hallottunk. Ghana államban (régebben 'Arany-part') sok amerikai Peace Corps-hoz tartozó fiatal munkás működik. Jó munkát végeznek tanítással, építéssel, a földművelés módszereinek fejlesztével és egészségügyi szolgálattal. A Peace Corps tagjait az amerikai kormány küldi ki.

Egy kérdésre a ghanai misszionárius azt a feltűnő és szomorúan meglepő választ adta, hogy Ghanában *nem találkozott egyetlen olyan Peace Corps-hoz tartozó taggal sem, aki hitvalló keresztyén lett volna.* Sietve hozzátette, hogy azt nem állítja, hogy a Peace Corps-ban nincs bizonyságtevő keresztyén, csupán ő nem látott egyet sem. A megjegyzésből úgy tűnt ki, hogy a Peace Corps tagjai a keresztyén Amerikát képviselik ugyan, de a keresztyénséget nem.

Misszionárius testvérünk megjegyzéseit a következő szívet emelő és arcpirító jelentéssel zárta. A ghanai egyetem hallgatói közül kb. 600 hitvalló keresztyén. Egy Peace Corps-hoz tartozó (névleges keresztyén) tag szoros barátságban élt egy csoport keresztyén egyetemi hallgatóval. Amerikába való visszatérése előtt néhány héttel a ghanai néger fiatal barátok imaórákat tartottak az amerikai fiatalember megtéréséért.

"Milyen csodálatosan szép lenne — mondták a ghanaiak —, ha fiatal barátunk itt Ghanában megtalálná az Úr Jézust és az üdvösség útjára lépne!"

Amikor ilyen történetet hallunk, akkor egyszerre örülünk és pironkodunk. Igaz lenne, hogy ismét "ex oriente lux" — keletről jön a fény, méghozzá a "sötét" Afrikából?

Dr. Udvarnoki Béla

AMIRŐL ÍRNI KELL

Előttem nagy alakú újság hever. Angol lap, amely Floridában jelenik meg. Sok érdekesség van benne, de ami minket főként érdekel, mindjárt az első oldalon van. Az egész első oldal a mi igen szeretett floridai menházunkkal foglalkozik.

Ahogy a lapra nézünk, régi, kedves ismerős arcokat pillantunk meg.

Szemünkbe ötlik a szolgálatát teljesítő ápolónő, amint egy idős férfivel foglalkozik. Mellettük Bányai tv. és Bányai tv.-nő, az elsők közül valók, akiket 10 évvel ezelőtt Amerikában megismertünk és megszerettünk. Az alsó képen lévő személyek nevét így írja az angol újság: Michael Cerestesey, Mrs. Margaret McMullen, Frank Potter és Roy Evers.

Ugyanezen hasában látjuk még az újság által így nevezett kedves személyeket: Mrs. Ethel Risdorfer, Mrs. Mary Vince and Mrs. Julia Toth. E kép közepén látjuk Kurtz Lajos gondnok testvért és kedves feleségét.

A jobb hasában Tóth testvér látható, aki 40 év óta lakója az otthonnak.

Még egy kép látható a lapban az otthon bejáratáról.

Nagy öröm fogott el, amikor a "Brevard Sentinel" című nagy floridai újságot olvastam és a képeket néztem és áldtam az Istent hogy hosszú évekkel ezelőtt a bridgeporti testvérek szívét egy otthon megalapítására késztette.. És lehetetlen nem hálásnak lenni azért, hogy az Úr ilyen házaspárral ajándékozta meg Szövetségünket, mint Kurtz testvéreink, az Otthon gondnokai.

A lap megemlékezik arról, hogy Kurtz testvér, aki barátságos tekintetű ember, lelkipásztori engedéllyel rendelkezik (licensed minister), angol és magyar nyelven végez lelkipásztori szolgálatot a szószéken hetenként többször is.

Arról is olvasunk, hogy hamarosan külön kápolnája lesz oz otthonnak.

Ír továbbá arról, hogy Kurtz testvérnő, aki az étkezésre visel gondot és az idősek nyugalma felett őrködik (és még mi mindent végez? F.), New Brunswickon vizsgázott ápolónő.

Olvasunk Tóth testvérről, aki 40 éve az otthon lakója, még mindig dolgozik a veteményes kertben és még most is csak magyarul beszél.

Nem hallgatja el a lap azt sem, hogy a Bethesda Otthon területén gyógyhatású ásványvíz-forrás van.

Még sok mindent ír a lap. De én csak ennyit tartottam szükségesnek megemlíteni. Aki többet akar tudni, menjen le és nézze meg!

Hálásak vagyunk az újság szerkesztőségének és a kiküldött tudósítónak a szépen megírt cikkért és a közölt képekért.

Örömmel és szeretettel gondolunk a mi Otthonunkra!

Fülöp Árpád

AZ Ó- ÉS UJTESTAMENTUM ETIKÁJA

Írta: OROSZ ISTVÁN

III.

Az Újtestamentum erkölcstana

Az Újtestamentum etikájánál szintén azokat a jelenségeket találjuk, mint az Ótestamentum könyveiben. Ez is szorosan véve valláserkölcstan. Az Ú.t. etikája úgy viszonylik az Ó.t. etikájához, mint a fa gyökere a fa törzséhez és koronájához. Egyek és mégis különbözők. Egyek azért, mert az Újtestamentum könyvei is a zsidók által íratott s zsidó felfogást képviselnek. Különbözők azért, mert a ceremóniákból mindig jobban kivetkőztették az emberek felfogását, s egy tökéletesebb élet útmutatói. Továbbá az Újtestamentum már nem egy népre íratott hit- és erkölcsi szabály, hanem kiterjed minden népre és minden időre.

Az Újtestamentum küszöbén megjelent Keresztelő Szent János, aki hatalmas prédikátori képességével az egész izraelt felrázta lelki tespedtségéből. Az ő erkölcstana főbb vonásokban feltalálható Luk. ev. 3-ik r. 11-től 14-ig. Az irgalmasság és a könyörület gyakorlása, és igazságos eljárás a polgári életben. Továbbá azon szava, amelyet Heródeshez intézett: Nem szabad tenéked a te rokonod feleségével élned. Ezen erkölcsi életnek is az alapja a megtérés, az Istenhez való fordulás.

Az egész Újtestamentumban a legfeltűnőbb Jézus Krisztus tana az erkölcsi életre vonatkozólag. Krisztus tanítói pályája igen rövid volt. Ha a körülményeket vizsgáljuk, melyekben Jézus fellépett, ha kora felfogásait ismerjük, akkor fedezhetjük csak fel azon nehézségeket, amelyeket Jézus Krisztus mély gondolatainak érvényesülésénél legyőzni kellett. A formaságra nagy súlyt fektető, s a belső életre semmit sem adó farizeusok tanítása a nép alsó rétegét teljesen áthatotta. A zsidó társadalom előkelőbb eleme görög filozófiával kevert, minden erkölcsi alapot mellőző szkeptikus irányzatot valló sadduceusokból állott. Jézus Krisztus maga a formaságokat szigorúan betartotta, viszont ugyanakkor az önálló szellemi élet ezen nagy akadályait tanításaival szétrombolta. A rövid idő, s tanítványainak korlátoltsága, munkaterének rendkívül nehéz volta mindmegannyi akadályként merültek fel abban, hogy egy rendszeres erkölcsi tudomány kifejtessék.

Az apostolok által hirdetett erkölcstan

Az apostolok hivatása az volt, hogy prédikálják az evangéliumot az egész világon. Midőn ezen kötelességeiknek eleget tettek, nemcsak egy olyan hitformát hirdettek az embereknek, amely az üdvösséget egy új alakban kínálta fel, t.i. "Higgy az Úr Jézusban és idvezülsz" hanem egyúttal erkölcsi reformációt is követeltek. Péter első beszéde a pünkösd alkalmával tartalmazta a Jézus messiási voltában való hitet, de azok különválását is követelte, akik Jézust Messiásként elfogadják: Szakasszátok el magatokat e gonosz nemzetségtől! Vagyis szüntessenek meg minden összekötettést azzal a néppel, amely nép erkölcse nem üti meg azt a mértéket, amely Jézus tanításainak megfelel.

Egy természettudós mondotta: Adjatok egy támpontot, s kiemelem a világot. Úgy a támpont, valamint az emeltyű is megvan, mely által az erkölcsi világot ki lehet emelni a helyéből. A támpont az Istenben nyugszik, tehát bizonyosabb a legősibb sziklánál. Az emeltyű a Biblia erkölcstana, s különösen Jézus Krisztus tanítása, amelyben az összes erkölcsi tudományok legfelsőbb fokukat érték el. A Biblia erkölcstanának hatását az emberiségre nem kell nagyító üveggel vizsgálnunk, itt van az a civilizációnkban, melynek értéket ad, mert a mai civilizált ember élete is csak akkor értékes, ha ezen fönséges, az emberhez legméltóbb életszabály szerint él. Ott van ez még a rémes háborúban álló nemzeteknél is, hiszen a foglyokkal és a sebesültekkel való szelíd és jóakaratú bánásmód is ennek az erkölcstannak a szüleménye. Hódít ez messzi a pogányok között, s hisszük, hogy egykor képes lesz áthatni az egész világot, s jótékony hatásával a bűnt ellensúlyozni fogja. Ez a világ minden égbekiáltó bűnei mellett is jobb, mint a 2000—3000 év előtti világ, s mi hiszünk egy jobb világban, mert tudjuk azt, hogy Isten egy átalakító erőt ültetett át e földre a bibliai erkölcstanban. *(Vége)*

FELHÍVÁS A HÁLAADÁSRA

(Folytatás a 4. oldalról

tal állítottunk elő. — Innen jön az a gondolat; miért kell azért hálát adni, amiért az ember megdolgozik? . . .

Ezt a gondolatot egy rövid példával akarom megvilágítani. A szülők két gyermekükkel egy vasárnap étkezdébe mennek ebédelni. A kislány, mikor látja, hogy az étel az asztalon van, összeteszi két kis kezét, imádkozni akar úgy, mint otthon a családi asztalnál szokott. Erre a nagyobb fiú leinti és azt mondja neki. Itt nem lesz imádkozva! Itt fizetve lesz az ebéd (A tört magyar kiejtést tudatosan hagytuk meg. Szerk.).

Aratási hálaadás-ünnep napján keresztyén gyülekezetek a hálaadásra vannak felhíva. Nemcsak a mindennapi kenyérért kell hálát adni, sok más dolog van, ami a mindennapi élethez tartozik. Hogy mi minden tartozik hálaadásra való alapnak, erre a kérdésre legjobban megfelel Luther. Egyszerű klasszikus stilusban. A "Kis Katekizmus"-ban leírja, hogy minden, ami az élethez tartozik, hálaadásra való alapnak számít. Az étel, ital, ruházat, ház, föld, pénz. Még ennél is tovább megy, jó élettárs, jó gyerekek, egészség, eső és napsugár, hivő gyülekezet, jó kormányzóság, békesség, jó barát, jó szomszéd, stb.

Még egy utolsó, legfontosabb gondolat, hogy tévedésbe ne essünk és ne legyünk elfogultak hálaadásunkkal.

Isten a mi köszöneteinkre nincs rászorulva. Ha mi hálásak vagyunk, ez a mi javunkra van írva. Mi nagyon szerencsétlenek volnánk, ha ennyit se tennénk meg. Ez a mi tudatlanságunkat, büszkeségünket, gőgös magaviseletünket árulná el.

Sokszor lelkesen énekeljük ezt a szép hálaadó éneket; "Az Úrnak adjunk hálát, szívünk, szánk és kezünkkel!" Különösképpen a kézzel való hálaadás nagyon fontos . . . Hogy én igazán hálaadó vagyok, ezt az én nyitott kezem mutatja meg legjobban.

Eifert Ádám